

363. Bonden och kråkan.

Livligt.

Folkvisa.

1. Och bonden han körde till fu - ru - skog,

Hej - om, fej - om fal - li - ral - li - ra; Där

såg han en krå - ka som satt och gol.

Hej - om, fej - om, fal - li - ral - li - ra.

2. Och bonden han vände då om igen: »Aj, aj, mor, den kråkan hon biter mej!»

3. Men gumman hon satt vid sin spinnrock och spann: »När såg du en kråka väl bita en man?»

4. Och gubben han spände sin båge för knä; Så sköt han den kråkan i högsta trä!

5. Och kråkan den förde han hem i sitt hus. Av talgen så stöpte de femton pund ljus.

6. Och köttet de saltade neder i kar, Förutom en surstek, som gömdes åt far.

7. Av skinnen så sydde de tolv par skor Förutom de tofflor, som gjordes åt mor.

8. Av vingarna gjorde de solafjä'r, Som flickorna bruka i vackert vä'r.

9. Av näbben de reste en kyrkspira upp; Och huvudet blev till en kyrketornstupp.

10. Av skrovet de gjorde ett gångande skepp, Det största, som nånsin på Kattegatt gick.